Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 341 832 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. WOLSEY**
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, op 15 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 338 680 van 5 januari 2026 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 22 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL OUAAR *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 31 oktober 2023.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 2 juni 2025. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 27 juni 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat) die luidt:

"***A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Beit Lahiya en van Palestijnse origine.

Op 22 februari 2021 verliet u legaal met uw Palestijns paspoort Gaza en reisde u via Egypte naar Turkije. In Turkije trok u in bij uw oom in Istanboel en deed u allerlei jobs in verschillende sectoren. Het was echter moeilijk om een leven op te bouwen in Turkije en u bezat er grotendeels geen geldige verblijfsvergunning. U besloot om door te reizen naar Europa en er een nieuw leven te beginnen. Op 22 april 2023 verliet u Turkije en reisde u door naar het eiland Kos, Griekenland. Griekenland was nooit de eindbestemming maar op dezelfde dag als uw aankomst diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Hoewel u een wonde had aan uw been, kreeg u in het centrum geen toegang tot medische zorgen. Op 29 juni 2023 kreeg u een positief antwoord en moest u het opvangcentrum verlaten. U kwam op straat terecht in Kos waar u drie dagen bleef. U leerde een Griek kennen die net als u een mondje Turks sprak en hij nam u in dienst in de landbouw. U kon via de Griek overnachten in een soort kraakpand. U verbleef hier anderhalve maand. De Griek beloofde u legaal werk maar liet u eerst meedraaien op proef. In werkelijkheid nam hij u niet officieel in dienst en liet hij u een maand en half werken voor slechts 150 euro. Ander werk vinden op het eiland bleek moeilijk, u ving bot in de horeca en in de toeristische sector. Ook de medische zorgen waren ontoereikend in Kos. U stapte zeven keer naar het ziekenhuis maar werd er nooit geholpen. Na de periode in het kraakpand sliep u op straat in Kos. Vervolgens reisde u door naar Athene waar u een week voor uw vertrek verbleef. U bleef eerst één nacht bij een vriend maar de dagen hierop sliep u op straat. Op straat was het erg onveilig. U zocht tevergeefs naar werk in Athene. U werd op een agressieve en racistische manier wandelen gestuurd door een horecaeigenaar waar u ging vragen naar werk en toen u ook racisme ervaarde bij een interimkantoor besloot u dat u beter Griekenland kon verlaten. U had neven in België die uw vliegticket naar België bekostigden. Op 29 oktober 2023 vloog u naar België waar u op 31 oktober 2023 om internationale bescherming verzocht.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u geen stabiel leven te kunnen opbouwen en voldoende kansen te krijgen. U vreest geen steun te zullen krijgen van de Griekse overheid. Taallessen zijn betalend, werk in Griekenland is schaars, medische kosten zijn duur, het land is onveilig en huisvesting vinden zal moeilijk zijn.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart; uw origineel Palestijns paspoort met Turks; kopies van de Palestijnse identiteitskaarten van uw ouders; een kopie van uw CHF kaart; een kopie van een document waaruit blijkt dat uw vader een vergunning had om te werken in Israël; een kopie van uw oranje kaart; uw originele Griekse verblijfsvergunning of ADET; een kopie van uw AMKA ; een kopie van uw AFM; een kopie van een onbekend Grieks document; een foto van u tijdens uw werk in Griekenland; twee foto's van uw verblijfplaats in Kos; foto's van de verwondingen aan uw been in Griekenland; een kopie van uw Belgisch arbeidscontract; een kopie van uw CV; een kopie van een psychologisch attest d.d. 28 januari 2025 van de organisatie Exil; een kopie van een aanvraagformulier van UZ Brussel; een kopie van een voorschrift voor medicijnen; twee foto's van de situatie in Gaza en een originele USB-stick met twee video's van u in het opvangcentrum in Griekenland, twee video's van u in een Griekse woning en één video van de huidige situatie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalde aan dat u psychologische problemen heeft sinds de oorlog in Gaza (CGVS, p. 15) en u legt in dit verband een psychologisch attest neer tijdens het persoonlijk onderhoud.
Hieruit blijkt evenwel niet dat u in het kader van de asielprocedure bijkomende steunmaatregelen nodig had of niet in staat was om verklaringen af te leggen. Het psychologisch attest somt weliswaar enkele klachten op, waaronder depressieve klachten, angstklachten, stress, slaapproblemen en chronische vermoeidheid, maar nergens blijkt dat u uw asielmotieven niet zou kunnen toelichten en evenmin blijkt hieruit dat u in de onmogelijkheid verkeerde om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. U werd bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen en er werd u gevraagd hoe het met u gaat en of u zich in de mogelijkheid bevond om verklaringen af te leggen (CGVS, p. 2-3). Noch u, noch uw advocaat hadden aan het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 19). Ook nadien werden er geen opmerkingen overgemaakt.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming

genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie ***niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen*** *die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.
Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst *dient gewezen te worden op de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw Griekse verblijfsvergunning (**ADET**). Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u deze bij aankomst in België had vernietigd door ze door het toilet te spoelen (verklaringen DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal legde u echter uw originele ADET voor. Geconfronteerd met deze discrepantie, gaf u aan dat u had gehoord dat u bij aankomst in België moest verklaren dat u de ADET had vernietigd, maar dat u inmiddels de waarheid sprak (CGVS, p. 11). Door bewust onjuiste informatie te verschaffen over een essentieel verblijfsdocument komt uw* ***algemene geloofwaardigheid op de helling*** *te staan.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voorts zou blijken dat u als ***verzoeker om internationale bescherming in Griekenland****, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd*

werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u werd op medisch vlak niet goed geholpen, u kreeg enkel pijnstillers en kon geen arts raadplegen (CGVS, p. 11-12) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

In dit verband kan nog opgemerkt worden dat u deze problemen tijdens het opvangcentrum niet aanhaalde op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5 en 3.7). Bovendien blijkt uit uw eigen verklaringen dat men als vluchteling in het ziekenhuis gratis geholpen kan worden bij het voorleggen van een document van het opvangcentrum. Hoewel u stelde dat ze u dit document niet gaven (CGVS, p. 12-13), heeft u de ontoereikende medische behandeling in het opvangcentrum nergens aangekaart (CGVS, p. 13).

*U vreest bij terugkeer naar Griekenland als **begunstigde van internationale bescherming in Griekenland** problemen op verschillende levensdomeinen. U toont echter voor geen enkel levensdomein aan een vrees te moeten koesteren bij terugkeer.*

*Op **medisch** vlak werd u na uw vertrek in het opvangcentrum niet geholpen in het ziekenhuis (CGVS, p. 12). Onderstaande verklaringen kunnen echter niet overtuigen.*

- *U legde **tegenstrijdige verklaringen** af **over het aantal keer dat u naar het ziekenhuis stapte**. Zo herhaalde u in eerste instantie tweemaal dat u **twee keer** naar een ziekenhuis ging: één keer alleen en één keer met een vriend die wat Grieks kon. Na het doorgaan op uw verklaringen vertelde u plots dat u buiten deze twee keer ook nog eens ging met uw werkgever, **een derde keer**. Hij zette u af aan het ziekenhuis maar kwam niet mee binnen. Gevraagd of u dan drie keer naar het ziekenhuis ging verklaarde u plots dat u meer dan **zeven keer** naar het ziekenhuis ging alleen en drie keer ging samen met iemand, waaronder met uw vriend en uw werkgever (CGVS, p. 14). Uw verklaringen over het aantal bezoekjes aan het ziekenhuis zijn zodanig incoherent dat de geloofwaardigheid ernstig op de helling staat, hetgeen bevestigd wordt door de vaststelling dat u niet wist wat de naam was van het ziekenhuis (CGVS, p. 13).*

- *U kaartte het beweerde onrecht in het ziekenhuis nooit aan: noch intern in het ziekenhuis zelf bij een ombudsdienst of bij de directie, noch extern bij de politie (CGVS, p. 15).*

- *Dat zorg in het ziekenhuis na vertrek uit het opvangcentrum betalend kan zijn (CGVS, p. 12-13), wordt op zich niet betwist en toont louter aan dat u als begunstigde internationale bescherming toegang heeft tot medische zorgen. Dat een behandeling 1000 euro kost is niet meer dan een blote bewering daar u zegt dat u nooit met een arts heeft gesproken (CGVS, p. 14).*

- *Tot slot stelt u nog problemen te hebben aan uw penis en hier in Griekenland reeds last van gehad te hebben. U heeft dit medisch probleem in Griekenland echter niet aangekaart (CGVS, p. 13), noch legt u heden de gevraagde documenten neer om deze problemen te staven (CGVS, p. 15).*

*Ook de vrees om geen **huisvesting** te vinden in Griekenland (CGVS, p. 12), kon u niet onderbouwen.*

- *Ten eerste legde u **tegenstrijdige verklaringen** af **over de duur en omstandigheden van uw verblijf in Athene**. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 28 oktober 2023 met de ferry naar Athene reisde en daar slechts één nacht verbleef bij een vriend, alvorens Griekenland op 29 oktober 2023 te verlaten (verklaringen DVZ, vraag 33). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u een week tot tien dagen in Athene verbleef, en dat u die periode uitsluitend op straat doorbracht (CGVS, p. 8 en p. 12). Geconfronteerd met deze discrepantie bevestigde u dat u één dag bij een vriend verbleef maar dat dit niet langer kon omdat uw vriend getrouwd was (CGVS, p. 9 en p. 12). Later stelde u dan weer dat u niet langer kon blijven bij uw vriend omdat uw vriend samenwoonde met andere mannen en het huis al vol was (CGVS, p. 18). Nog later gaf u aan dat u niet bij uw vriend verbleef, maar dat hij u bracht naar een gedeelde woning van kennissen, waar u één nacht verbleef met ongeveer twintig andere mannen (CGVS, p. 19). Deze verklaringen zijn onderling tegenstrijdig en kunnen niet op een geloofwaardige manier met elkaar in overeenstemming worden gebracht.*

- *Ten tweede is uw vrees om geen toegang te krijgen tot huisvesting in Griekenland hoofdzakelijk hypothetisch van aard (CGVS, p. 18). Uw verklaringen bieden geen overtuigend bewijs dat u effectief geen onderdak zou kunnen vinden. In Kos had u toegang tot huisvesting via uw werk (CGVS, p. 8) en u verklaarde dat er in Athene mogelijkheden waren om voor 10 euro per nacht te verblijven in een gedeelde woning (CGVS, p. 19).*

- *Tot slot blijkt dat u slechts bij één organisatie heeft aangeklopt om zich te informeren over huisvesting, namelijk een voedselorganisatie in Kos (CGVS, p. 20). Het feit dat u zich niet tot andere organisaties heeft gericht of verdere stappen ondernam om duurzame huisvesting te vinden, wijst op een gebrek aan volgehouden inspanningen ter zake.*

*U verklaarde dat u overal in Griekenland **werk** zocht, maar nergens degelijk werk kon vinden (CGVS, p. 11-12). De volgende vaststellingen plaatsen uw verklaringen echter in een ander daglicht.*

- *Vooreerst legde u **tegenstrijdige verklaringen** af **over uw werkervaring in Kos**. In eerste instantie verklaarde u vóór de pauze dat u door uw Griekse werkgever werd uitgebuit en dat u zich hiervoor tot de politie had gewend. De politie kon u naar eigen zeggen niet helpen en raadde u aan het probleem rechtstreeks met uw werkgever te regelen (CGVS, p. 8). Na de pauze verklaarde u echter dat u niet naar de politie durfde te gaan (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenspraak ontkende u vervolgens dat u ooit zou hebben verklaard wél naar de politie te zijn gestapt (CGVS, p. 19). Deze ontkenning is op zichzelf geen afdoende verklaring voor de inconsistentie. Opmerkelijk is bovendien dat u dit vermeende incident nooit heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken. Op de expliciete vraag of u problemen had met burgers in Griekenland, antwoordde u ontkennend (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.5 en 3.8). Uw bewering dat u op Kos werd uitgebuit door een Griekse werkgever mist dan ook geloofwaardigheid.*

- *Vervolgens zijn uw inspanningen om werk te zoeken na deze (beweerde) slechte ervaring weinig overtuigend. U verklaarde dat Kos een toeristisch eiland is (CGVS, p. 12), maar u stapte slechts naar vier hotels om naar werk te informeren. Dat aantal is eerder beperkt en u kon zich bovendien geen enkele naam van die hotels herinneren. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u hulp kreeg van een voedselorganisatie op Kos, waar u advies kreeg bij het zoeken van werk (CGVS, p. 16). Uw uitleg dat u meestal geen toegang had tot het internet omdat uw gsm niet was opgeladen (CGVS, p. 12), is een blote bewering en wordt op geen enkele manier gestaafd.*

- *Voorts – zoals eerder uiteengezet – is uw vermeende verblijf van een week in Athene niet geloofwaardig en ook zeer kort. Bijgevolg kunnen ook uw verklaringen over uw pogingen tot het zoeken van werk in Athene niet worden gevolgd. U stelde onder meer op informele wijze werk gezocht te hebben bij supermarkten en restaurants, en u bezocht naar eigen zeggen het interimkantoor "Greece Jobs". Hoewel u verklaarde dat u zich daar niet kon inschrijven wegens racistische behandeling, kaartte u dit incident niet aan bij de politie (CGVS, p. 12 en 17). Dit in tegenstelling tot een ander incident, waarbij u uit een café werd gezet toen u er om werk ging vragen. Uw verklaringen over dit incident zijn echter tegenstrijdig: eerst stelde u naar een politiekantoor te zijn gegaan, wat zelfs door de tolk werd bevestigd. Vervolgens veranderde u dit verhaal en stelde u dat u enkel een groep agenten op straat aansprak, die u aanraadden elders werk te zoeken. Hoe dan ook blijkt dat u geen officiële klacht neerlegde (CGVS, p. 18), waardoor de politie onmogelijk kon optreden. Uw bewering dat Atheners per definitie racistisch zijn (CGVS, p. 17), is een ongenuanceerde stelling die op geen enkele wijze wordt onderbouwd.*
  Verder blijkt dat u zich in Athene niet wendde tot enige organisatie die u kon helpen bij het vinden van werk (CGVS, p. 17), en dat u uw zoektocht naar werk niet kon onderbouwen met documenten of ander objectief bewijs (CGVS, p. 17).

- *Hoewel u op Kos het advies kreeg om naar een andere stad te verhuizen voor betere werkkansen (CGVS, p. 12),volgde u dat advies niet op. U verbleef, op een zeer kort verblijf in Athene na, uitsluitend in Kos. Nochtans reisde u bijvoorbeeld wel naar Thessaloniki om uw paspoort op te halen (CGVS, p. 7), wat aangeeft dat reisbewegingen voor u mogelijk waren.*

- *Tot slot verklaarde u zelf dat er in Griekenland werk voorhanden is (CGVS, p. 15). Uw bewering dat u de kans niet kreeg om werk te vinden, wordt niet bevestigd door uw verklaringen of gedrag. U beschikte immers over alle noodzakelijke documenten om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt: uw Griekse verblijfsvergunning (ADET), uw belastingnummer (AFM) en sociaal zekerheidsnummer (AMKA), die u reeds tijdens uw verblijf in het opvangcentrum ontving (CGVS, p. 7-8). Toch liet u zich nooit registreren als werkzoekende bij DYPA (OAD), het officiële arbeidsbureau in Griekenland (CGVS, p. 17).*

*Uw vrees om de **taal** niet te kunnen leren in Griekenland (CGVS, p. 12) kon u eveneens niet onderbouwen. Hoewel u in het verleden nooit heeft gezocht naar taallessen (CGVS, p. 19) stelde u wel toegang te hebben tot taallessen indien u wenst. Dat deze betalend zijn doet hieraan geen afbreuk (CGVS, p. 12). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u er ook in slaagde een mondje Turks te spreken (CGVS, p. 7 en p. 15).*

*Wat betreft de **onveiligheid** die u ervaarde in Griekenland (CGVS, p. 12), dient vastgesteld te worden dat u het heeft over een andere vluchteling op straat die geesten zag, waardoor u na een tijd ook schaduwen om u*

heen begon te zien. U heeft uiteindelijk echter niets concreet meegemaakt met deze man of in Griekenland buiten de bovenstaande racistische incidenten die u niet heeft aangekaart (CGVS, p. 18).

Het Commissariaat-generaal wijst er voorts op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier niet blijkt dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. ***U bent een ondernemende en zelfredzame man die erin slaagt zijn eigen boontjes te doppen.***

- *Zo behaalde u in Gaza uw diploma middelbaar onderwijs (CGVS, p. 5) en kan u naast het Arabisch uw plantrekken in het Turks en het Engels (CGVS, p. 7, p. 12, p. 14-15).*

- *U regelde zelf uw reizen naar Griekenland en België (verklaringen DVZ, vraag 25, 27 en 32; CGVS, p. 7). In dit verband dient vooreerst beklemtoond te worden dat u bij uw vertrek uit Turkije al van plan was om door te reizen naar een andere Europese lidstaat dan Griekenland (CGVS, p. 6). Uit dergelijke verklaringen kan er geenszins een oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op- en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.*

- *Verder beschikte u in Griekenland over een financieel netwerk. Uw neven uit België en uw oom uit Turkije stuurden u geld om uw paspoort te gaan ophalen in Thessaloniki (CGVS, p. 7) en uw neven betaalden uw verdere reis naar België (CGVS, p. 9 en p. 19). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw net zoals in het verleden door uw netwerk (al dan niet vanuit België) zou gesteund worden.*

- *Bovendien beschikt u heden zelf over financiële mogelijkheden door uw job in België: u ondersteunt uw eigenfamilie in Gaza en u wil voor uzelf sparen in de toekomst (CGVS, p. 5).*

- *Tot slot toonde u zichzelf op vlak van werk veerkrachtig in het verleden en heden. U vond in verschillende sectoren in Turkije werk, in Kos vond u werk in de landbouw en in België slaagde u erin een vast contract te bemachtigen bij een Belgisch bouwbedrijf (CGVS, p. 5-7).*

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw ***documenten*** *volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen.*

- *De identiteit en herkomst van u en uw ouders staan niet ter discussie.*

- *Uw reisweg wordt niet betwist.*

- *Uw overige Griekse documenten komen hierboven reeds aan bod en staan niet ter discussie.*

- *De foto's (en video's op de USB-stick) tonen aan dat u werk en onderdak had in Griekenland.*

- *Uw medische en psychologische toestand werd hierboven reeds besproken.*

- *Uw werk en verblijf in België wordt niet betwist.*

- *De door u voorgelegde documenten (foto's en video) m.b.t. de huidige situatie in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden*

geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."
Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 4 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), op zichzelf beschouwd of gelezen in samenhang met artikel 14 van het EVRM, de artikelen 48, 48/2 tot 48/7, 48/9, §4, 57/6,§ 3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen).

3.2. Verzoeker doet eerst een theoretische uiteenzetting van het juridisch kader waarbinnen de bestreden beslissing genomen werd waarbij hij onder andere verwijst naar internationale rechtspraak en voorgaande rechtspraak van de Raad. Vervolgens gaat hij in op de algemene situatie in Griekenland voor personen die er internationale bescherming genieten en stelt dat beschikbare objectieve informatie aantoont dat er aanzienlijke problemen zijn op verschillende vlakken waaronder het verkrijgen van documenten en toegang tot huisvesting, werk en gezondheidszorg. In het kader hiervan verwijst hij naar verschillende rapporten. Hij benadrukt meerdere keren dat zijn ADET vervalt in januari 2027 en dat hij niet over een actieve AMKA beschikt. Ten slotte gaat verzoeker in op zijn persoonlijke situatie in Griekenland. Hij haalt aan dat hij psychologisch en fysiek kwetsbaar is en dat zijn ervaring in Griekenland desastreus gebleken is. Zijn significant verhoogde graad van kwetsbaarheid is voldoende aangetoond gezien de zorgwekkende mentale gezondheidstoestand waarin hij in november 2023 in België aankwam. De diagnose van depressieve klachten, angstklachten, posttraumatische stress, slaapproblemen en chronische vermoeidheid wordt niet in twijfel getrokken. Verzoeker begrijpt dan ook niet dat het CGVS van mening is dat hij geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor vertoont in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie en waarom het CGVS geen rekening houdt met deze psychologische kwetsbaarheid die van invloed is op zijn vermogen om in Griekenland autonoom te zijn. In het kader hiervan verwijst hij nog naar voorgaande rechtspraak van de Raad waarbij de bijzondere kwetsbaarheid van Palestijnse verzoekers uit Gaza erkend werd. Bovendien moet de kwetsbaarheid van verzoeker gezien worden in samenhang met de omstandigheden die hij gekend heeft in Griekenland. Vervolgens gaat verzoeker in op zijn ervaring in Griekenland die duidelijk de systemische tekortkomingen aantoont. Hij is er nooit in geslaagd om een waardig leven op te bouwen in Griekenland. Zijn parcours wordt gekenmerkt door vernederingen, onbeschaamdheid, honger, geweigerde bijstand en aanhoudende uitsluiting wat aantoont dat terugkeer voor hem onaanvaardbaar is zonder een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker heeft actief naar werk gezocht, maar heeft nooit toegang gekregen tot een legaal of waardig beroep. Zijn enige werkervaring, anderhalve maand in de landbouw, bleek vernederend. Hij kreeg het beloofde salaris niet en eindigde blut. De enige sector voor werk op Kos was het toerisme en hij probeerde zijn geluk in hotels en restaurants, maar tevergeefs. Hij schreef zich ook in bij een uitzendbureau in Athene, maar hij werd geconfronteerd met taalbarrières en racisme. Hij legde uit dat het moeilijk is om stappen te ondernemen als je geen toegang hebt tot het internet en je gsm meestal buiten werking is. Hij werd slachtoffer van misbruik en racisme en het CGVS verweet hem dat hij hiervoor geen klacht heeft ingediend. Dit toont een onwetendheid aan over de context ter plaatse aangezien het zwartwerk betrof en deze kritiek aldus nogal naïef is. Wat betreft huisvesting werd verzoeker geconfronteerd met extreme precariteit. Het lukte hem wel om een dak boven zijn hoofd te hebben, maar dit was altijd buiten de officiële huurmarkt en in erbarmelijke omstandigheden. De rest van de tijd sliep hij op straat. Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg heeft verzoeker voortdurend uitsluiting ervaren. Hij slaagde er niet in om een AMKA-nummer te verkrijgen wat noodzakelijk is voor gratis gezondheidszorg in Griekenland. Het ziekenhuis weigerde hem te behandelen. In het licht van de huidige situatie in Gaza kan verzoeker niet rekenen op financiële steun van zijn familie. Hij concludeert dat hij geprobeerd heeft zich te integreren, hij werkte, zocht huisvesting en probeerde medische zorgen te verkrijgen, tevergeefs. Terugkeer naar dergelijk milieu zou zijn kwetsbaarheid vergroten en een risico op onmenselijke en vernederende behandeling inhouden. Het CGVS kan niet zeggen welke alternatieve stappen verzoeker had moeten ondernemen opdat zijn rechten zouden worden geëerbiedigd, dit is logisch gezien de algemene informatie met betrekking tot de situatie in Griekenland voor erkende vluchtelingen. Ten slotte valt moeilijk te begrijpen hoe het gedrag van verzoeker in België zou kunnen wijzen op een voldoende vermogen tot autonomie in Griekenland.

3.3. Verzoeker vraagt in hooforde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.4. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift volgende stukken toe:
1. Bestreden beslissing;
2. Juridische bijstand;
3. RSA, "*Recognised refugees in Greece – 2025, Access to documents and socio-economic rights*", maart 2025.

4.1. De verzoeker legt een aanvullende nota van 5 december 2025 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
1. "*COI Focus Grèce – aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 (internetlink);
2. Rapport van 19 november 2025 van tien Griekse maatschappelijke organisaties waarin kritiek wordt geuit op de COI-Focus van CEDOCA van 25 juli 2025;
3. AIDA "*Country report: Greece*", September 2025, (internetlink);
4. Brief van de DG "Home" van de Europese Commissie gericht aan de Griekse ministers d.d. 21 november 2024;
5. "*COI Focus Griekenland. HELIOS + en Helios Junior*", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink);
6. NANSEN, NOTE 2025-3, "*Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV*", 1 juli 2025 (internetlink);
7. UNHCR "*Greece fact sheet*" van September 2025 (internetlink);
8. Oxfam, "*Essential but Invisible and Exploited: A literature review of migrant workers' experiences in European agriculture*", 5 juni 2024 (internetlink);
9. Hellenic League for Human Rights, "*Police brutality and fundamental rights - An overview of police arbitrariness in Greece*", September 2024 (internetlink).

4.2. De verzoeker legt, ter terechtzitting op 11 december 2025, een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
1. attest psycholoog van 28 januari 2025;
2. "*No support for refugees returned to Greece*", gepubliceerd door RSA op 20 maart 2025 (internetlink);
3. *"COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink);
4. "*COI Focus Grèce – aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 (internetlink);
5. "*Recognised refugees statistics in Greece: first half of 2025*", gepubliceerd door RSA op 30 september 2025 (internetlink).

4.3. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 6 januari 2026 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
1. Nota: "*duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A*", gepubliceerd door juridische dienst CGVS d.d. 17 november 2025;
2. *"Country Report: Greece. Update 2023"*, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 (internetlink); 3. "*Country Report: Greece. Update 2024*", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 (internetlink);
4. "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 (internetlink);
5. *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 (internetlink);
6. *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 (internetlink);
7. *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"* gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 (internetlink),
8. *"COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink),
9. Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30 en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0,
10. Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach schutzgewaehrung-in-griechenland;
11. Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/

rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112 en 12. Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/ media-releases/370101ae-aee1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

4.4. De verzoeker legt, ter terechtzitting op 22 januari 2026, een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
1. Afspraak psycholoog.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.
De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.
De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).
De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.
Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland op 27 april 2023, dat hij als vluchteling werd erkend op 7 juni 2023 en dat hem een verblijfsvergunning werd uitgereikt die geldig is tot 7 juni 2026 en een reisdocument geldig tot 19 juni 2028 (AD, documenten, stukken 4 en 5 en landeninformatie, stuk 1).

Bijgevolg is voldoende aangetoond, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU lidstaat, met name Griekenland.

Verzoeker betwist de vaststellingen hierover in de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier als dusdanig niet.
Er ligt verder geen informatie voor waaruit kan blijken dat de Griekse autoriteiten de vluchtelingenstatus van verzoeker hebben ingetrokken of beëindigd. Uit de bepalingen van de Kwalificatierichtlijn volgt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, die in de tijd beperkt kan zijn en hernieuwbaar en de toegekende internationale beschermingsstatus, die slechts in een beperkt aantal gevallen kan worden beëindigd, herroepen of ingetrokken. Ook in de door de Griekse autoriteiten verstrekte informatie wordt geen melding gemaakt van het feit dat zijn vluchtelingenstatus zou zijn ingetrokken, herroepen of beëindigd.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle

gegevens de zaak (*cf*. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

5.5. Verzoeker verklaart dat hij niet kan terugkeren naar Griekenland omdat hij bij terugkeer vreest geen stabiel leven te kunnen opbouwen en voldoende kansen te krijgen. Hij vreest geen steun te zullen krijgen van de Griekse overheid. Taallessen zijn betalend, werk in Griekenland is schaars, medische kosten zijn duur, het land is onveilig en huisvesting vinden zal moeilijk zijn.

Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.
Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.
Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).
Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights",* RSA/PRO ASYL, maart 2025; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266).
Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september

2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.
Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen.
Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*"Country Report: Greece. Update 2024",* AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.
Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.
Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.
De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie *infra*) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Afgifte van reisdocumenten
Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij

moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Huisvesting
Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.
Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten; - integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.
Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.
Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (*Kéntro Ensomátosis Metanastón,* KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken

samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.
Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria: (i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving; (ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA); (iii) registratietermijn: begunstigden moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigden zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven. Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.
Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12;*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).
Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.
Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).
Arbeidsmarkt
Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.
Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden stelt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). Daarbij wordt evenwel niet naar wettelijke bepalingen verwezen waaruit dit zou blijken. Geen enkele andere bron bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). Het verslag "*Feitenonderzoek*" stelt dan weer dat statushouders in de praktijk naast een ADET in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38).
De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen in de huidige stand van zaken kan worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Grieksprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).
Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

Sociale zekerheid
Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.
De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de Richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).
Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).
Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet

kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; "*Country Report: Greece. Update 2025*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).
Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privédokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.
De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.
Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51).
NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 50).
De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders.
Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.
In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidzorg.
Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor

de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.
Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).
Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).
De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asieldienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *"Alkyoni II"*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politiële en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.
Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precaire situatie terecht te komen.
Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een "*certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus*" of een "*certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming*" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten

werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegensteling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.
De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).
Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).
Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).
Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.
Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven.
Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

5.6. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in*

situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling" (*Ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *"alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.
In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

5.7.1. Hierboven werd er reeds op gewezen dat verzoekers verblijfsvergunning in Griekenland nog geldig is tot en met 7 juni 2026. Zijn betoog met betrekking tot de moeilijkheden waarmee statushouders in Griekenland kunnen geconfronteerd worden bij het bekomen van hun verblijfsvergunning, is bijgevolg niet dienstig. Bovendien blijkt dat verzoeker nog steeds over zijn originele Griekse ADET beschikt, in tegenstelling tot wat hij bij de DVZ verklaarde, namelijk dat hij zijn ADET vernietigd zou hebben door deze door te spoelen in de wc (NPO, p. 11 en AD, documenten, stuk 4). Waar verzoeker betoogt dat een verlenging van zijn verblijfsvergunning meerdere maanden in beslag neemt en dat hij gedurende deze periode zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen, volstaat dit niet om te besluiten dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland, als statushouder met een ADET waarvan de geldigheidsduur pas in juni 2026 afloopt, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt te belanden, gelet op wat hierna is uiteengezet over verzoekers zelfredzaamheid en netwerk. Verzoeker kan immers nog tijdens de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning de verlenging ervan aanvragen en uit de voorliggende informatie blijkt ook dat de aanvraag tot verlenging opgestart kan worden vanuit het buitenland door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren) (AIDA, "*Country Report: Greece. Update 2024*", september 2025, p. 236).

Verzoeker diende zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland in op 27 april 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals hierboven besproken, dat verzoekers die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek in Griekenland indienden, automatisch een AFM-nummer krijgen, waarvan de gegevens na de toekenning van een internationale bescherming moeten geactualiseerd worden. Het AFM

nummer blijft geldig zolang de ADET geldig is. Verzoeker verklaarde dat hij over een AFM beschikte (NPO, p. 7-8 en AD, documenten, stuk 7). Verder verklaarde verzoeker ook over een AMKA te beschikken, zoals ook blijkt uit de door hem neergelegde stukken, in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift stelt (NPO, p. 7-8 en AD, documenten, stuk 6).

5.7.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat bij hem sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid als gevolg van actuele ernstige medische of psychologische of andere problemen die hem zouden verhinderen zijn rechten als statushouder met een verblijfsvergunning geldig tot 7 juni 2026 in Griekenland te doen gelden en hem zouden verhinderen de moeilijkheden waarmee hij als terugkerende statushouder in afwachting van de (eventuele) heractivering van zijn AMKA, waarvan hij eveneens verklaart dat hij deze gekregen heeft (NPO, p. 8).

Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoeker aan met psychologische problemen te kampen sinds de oorlog in Gaza.
Hij heeft veel stress en denkt veel na omdat de oorlog op hem weegt en hij gaat hiervoor één keer per maand naar de psycholoog (NPO, p. 3, 10 en 15). Ter ondersteuning hiervan legt hij tijdens het persoonlijk onderhoud een psychologisch attest neer van 28 januari 2025. Ter terechtzitting van 11 december 2025 legt verzoeker door middel van een aanvullende nota hetzelfde psychologisch attest neer van 28 januari 2025. Hierin worden enkele klachten opgesomd waaronder depressieve klachten, angstklachten, stress, slaapproblemen en chronische vermoeidheid. Er wordt verder in gesteld dat verzoeker in onzekerheid leeft met betrekking tot zijn familie die zich nog in Gaza bevindt. Hij ervaart hevige emoties, herbelevingen en nachtmerries. Hoewel het verslag dat verzoeker neerlegt aantoont dat hij in januari 2025 kampt met bepaalde klachten, bevat het geen concrete en precieze informatie over de mate waarin deze problemen het dagelijks functioneren van verzoeker beïnvloeden. Het ter terechtzitting van 22 januari 2026 neergelegde document geeft aan dat verzoeker een afspraak heeft gehad op 12 januari 2026 bij Exil, maar bevat verder geen inhoudelijke informatie over het voorwerp van deze afspraak of enige beoordeling van verzoekers situatie of de evolutie van zijn psychologische problemen sinds 25 januari 2025. Hieruit kan niet blijken dat verzoeker actueel nog steeds kampt met de psychologische problemen die op 25 januari 2025 werden vastgesteld. Op basis van het voorgaande kan niet besloten worden dat verzoeker nood heeft aan een behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en dat een (tijdelijke) onderbreking van deze zorg een nefaste invloed zal hebben op zijn zelfredzaamheid om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.
Verzoeker betoogt in het verzoekschrift verder nog dat hij een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid vertoont. Dit onder meer als gevolg van het feit dat hij een Palestijnse vluchteling is en de huidige situatie in de Gazastrook.
Er kan aangenomen worden dat de huidige situatie in Gaza waar mogelijk nog familie, vrienden en kennissen van verzoeker (in erbarmelijke omstandigheden) verblijven een invloed heeft op het mentaal welzijn van verzoeker, maar het benadrukken van de huidige oorlogssituatie in Gaza volstaat niet om aan te tonen dat deze situatie dusdanige gevolgen heeft voor zijn psychisch welzijn of dat hij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat bij hem sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Hij toont met dit betoog niet aan dat hij persoonlijk actueel gebukt gaat onder dermate ernstige psychologische problemen dat hij hierdoor niet langer zijn rechten als statushouder met een ADET en AFM die geldig zijn tot 7 juni 2026 en een AMKA in Griekenland kan doen gelden of dat zijn zelfredzaamheid door de voormelde problematiek dermate ondermijnd is dat hij niet in staat zou zijn de moeilijkheden waarmee hij geconfronteerd kan worden als terugkerende statushouder bij het (eventueel her)activeren van zijn AMKA, te overwinnen zonder daarbij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen
Tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift haalt verzoeker aan ook fysiek kwetsbaar te zijn. Hij zou problemen hebben aan zijn penis, maar hij legt hiervan geen documenten neer om dit te staven (NPO, p. 15). Hij zou medicatie nemen hiervoor en er zou een foto genomen zijn, maar hij legt hiervan niets voor dat deze beweringen kan ondersteunen (NPO, p. 13).
Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij in staat is om in België te werken. Hij werkt momenteel in een bouwbedrijf en daarvoor werkte hij bij GLS. Daarnaast heeft hij ook Nederlandse les gevolgd (NPO, p. 5). De door verzoeker aangehaalde psychologische en medische problemen verhinderen hem blijkbaar niet om in België te werken en zo een inkomen te verwerven en evenmin om taallessen te volgen.
Gelet op het voorgaan blijkt niet dat bij verzoeker sprake is van ernstige actuele medische of psychologische problemen die zijn vermogen om zijn rechten als statushouder met een ADET en AFM die geldig zijn tot 7 juni 2026 en een AMKA, in Griekenland te doen gelden, dermate verminderen dat moet worden besloten dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest in geval van terugkeer naar dit land.

5.7.3. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker voldoende zelfredzaam moet worden geacht om de moeilijkheden waarmee hij als terugkerende statushouder wiens ADET en AFM nog geldig zijn tot 7 juni 2026, in Griekenland zou kunnen geconfronteerd worden het hoofd te bieden.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat bij verzoeker niet doet blijken van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie. Verzoeker verklaart in België te werken en verdient voldoende geld om in zijn onderhoud te voorzien alsook om geld naar zijn familie in Gaza te sturen (NPO, p. 5). Bovendien kan verzoeker naast het Arabisch zijn streng trekken in het Turks en het Engels (NPO, p. 7, 12 en 14-15). Uit zin verklaringen blijkt ook dat hij na zijn erkenning als vluchtelingen in staat was om de administratieve procedures voor het bekomen van zijn verblijfsvergunning en AMKA te succesvol te doorlopen (NPO, p. 8).
Volledigheidshalve kan erop gewezen worden dat verzoeker ook verschillende familieleden in België heeft, hij woont samen met zijn neven in Gent (NPO, p. 3). Verder heeft verzoeker ook een Facebook- en Instagramaccount (NPO, p. 5). Er kan bijgevolg redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker over voldoende digitale vaardigheden beschikt om de administratieve procedures voor de eventuele (her)activering van zijn AMKA op te starten en te volgen in geval van terugkeer.

Verzoeker weerlegt niet dat hij blijk geeft van zelfredzaamheid zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing en er kan gelet op zijn individuele omstandigheden redelijkerwijze aangenomen worden dat hij in staat is om zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden en de periode die mogelijk nodig is om zijn AMKA eventueel te (her)activeren, te overbruggen zonder dat hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals gedefinieerd in de rechtspraak van het Hof van Justitie terechtkomt.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU.
Op basis van het gegeven dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (*cf*. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.7.4. Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Dit kan onvoldoende blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo blijkt dat hij slechts vier maanden na het verkrijgen van zijn verblijfsvergunning in Griekenland is doorgereisd naar België (NPO, p. 7 en 9). Het is voor verzoeker op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van zijn beschermingsstatus en Griekse documenten, die noodzakelijk zijn om als statushouder in Griekenland toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verboden aan de beschermingsstatus, niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bijkomend kan erop gewezen worden dat verzoeker reeds in Turkije van plan was om door te reizen naar een andere Europese lidstaat dan Griekenland (NPO, p. 6). Daaruit blijkt reeds dat verzoeker nooit de intentie had om in Griekenland na het eventueel bekomen van internationale bescherming zijn leven uit te bouwen. Uit zijn verklaringen blijkt verder dat hij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om zijn leven als statushouder in Griekenland op duurzame wijze uit te bouwen in Griekenland. Verzoeker verklaarde overal in Griekenland naar werk gezocht te hebben, maar nergens iets gevonden te hebben (NPO, p. 11-12). Hij zou in Kos voor een Griekse werkgever gewerkt hebben, maar deze buitte hem uit. Hij beloofde hem legaal in dienst te nemen na enkele proefdagen, maar uiteindelijk gebeurde dit niet en betaalde hij verzoeker ook niet het beloofde loon uit (NPO, p. 7 en 15). Wanneer verzoeker gevraagd wordt of hij dit aangekaart heeft bij de politie antwoordt hij in eerste instantie dat hij zich hiervoor inderdaad tot de politie gewend heeft, maar dat zij hem niet konden helpen en hem aanraadden het probleem rechtstreeks met zijn werkgever te regelen (NPO, p. 8). Later tijdens het persoonlijk onderhoud stelt hij echter dat hij niet naar de politie durfde te gaan (NPO, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart verzoeker enkel dat hij nooit gezegd zou hebben dat zij naar de politie gestapt is, zij zouden enkel ter plaatse op zijn werk gekomen zijn (NPO, p. 19). Volharden in één versie van de feiten is echter geen

afdoende verklaring voor deze inconsistentie. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot deze werkervaring.

Bovendien zijn de inspanningen die verzoeker na deze beweerde slechte ervaring nog gedaan heft om werk te zoeken eerder beperkt.

Hij verklaarde naar vier hotels gestapt te zijn in Kos om naar werk te informeren alsook naar cafés en restaurants, maar ondernam verder geen andere pogingen. Hij ging in Kos niet naar een interimkantoor want hij 'kende die niet' (NPO, p. 16), wel ontving hij hulp van een voedselorganisatie op Kos, waar hij advies kreeg bij het zoeken naar werk (NPO, p. 16). Verder verbleef verzoeker slechts een week in Athene, een zeer korte periode. Hij zou in deze week op informele wijze werk gezocht hebben bij supermarkten, garages, cafés en restaurants en hij ging ook langs bij een interimkantoor "*Greece Jobs*". Hij zou zich hier echter niet hebben kunnen inschrijven omdat zij hem racistisch behandelden (NPO, p. 12). Hoewel dit ten zeerste betreurenswaardig is, dient opgemerkt te worden dat dit slechts een eenmalig voorval is en dat verzoeker hiervan geen melding maakte bij de politie (NPO, p. 12 en 17). Hij ging daarna ook niet meer langs bij andere interimkantoren. Hij wendde zich verder ook niet tot enige organisatie die hem kon helpen bij het vinden van werk in Athene (NPO, p. 17). Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift aanhaalt dat het niet gemakkelijk was om iets te zoeken omdat hij meestal geen toegang had tot het internet omdat zijn gsm niet was opgeladen, dient opgemerkt te worden dat deze verklaring geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker slechts beperkte stappen genomen heeft om in Griekenland op legale wijze naar werk te zoeken. Hoewel het internet een bron kan vormen voor werkaanbiedingen, is dit niet de enige manier om werk te zoeken. Zo schreef verzoeker zich niet in als werkzoekende bij DYPA (OAD), het officiële arbeidsbureau in Griekenland. Hij blijkt hier nog nooit van gehoord te hebben (NPO, p. 17). Ten slotte werd verzoeker aangeraden om naar een andere stad te verhuizen voor betere werkkansen, een advies dat verzoeker niet opvolgde, afgezien van zijn kortstondige verblijf van een week in Athene (NPO, p. 12). Er kan niet blijken dat hij niet in de mogelijkheid was om in andere steden in Griekenland legaal werk te zoeken. Zo reisde hij bijvoorbeeld wel naar Thessaloniki om zijn paspoort op te halen (NPO, p. 7). Hij was met andere woorden in staat om binnen Griekenland te reizen en dus op andere plekken naar werk te zoeken. Uit voorgaande kan niet blijken dat verzoeker doorgedreven inspanningen heeft geleverd om legale arbeid te vinden, ook al beschikte hij over een geldige ADET en AFM en een AMKA zoals hierboven reeds vastgesteld. Verzoeker beschikte dus over alle noodzakelijke documenten om op legale wijze te werken als statushouder. Uit de verklaringen van verzoeker kan niet afgeleid worden of hij erin geslaagd is om dit AMKA-nummer ook te activeren. Er kan evenwel niet blijken dat dat hij daartoe niet in de mogelijkheid zou geweest. Er kan verder ook niet blijken hij, gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en gebrek aan bijzondere kwetsbaarheid, bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om de nodige stappen te zetten om een AMKA te (her)activeren indien nodig. Ook de pogingen van verzoeker om duurzame huisvesting te vinden in Griekenland zijn eerder beperkt. Ten eerste legde verzoeker geen éénduidige verklaringen af over de duur en omstandigheden van zijn verblijf in Athene. Zo verklaarde hij bij de DVZ dat hij op 28 oktober 2023 met de ferry naar Athene reisde en daar slechts één nacht verbleef bij een vriend, alvorens Griekenland op 29 oktober 2023 te verlaten (AD, DVZ, verklaringen DVZ, vraag 33). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij een week tot tien dagen in Athene verbleef, en dat hij die periode uitsluitend op straat doorbracht (NPO, p. 7-8 en 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bevestigt verzoeker dat hij één dag bij een vriend verbleef maar dat dit niet langer kon omdat zijn vriend getrouwd was (NPO, p. 9 en 12). Later stelt hij dan plots dat hij niet langer bij deze vriend kon blijven omdat deze samenwoonde met andere mannen en het huis al vol was (NPO, p. 18). Nog later in het persoonlijk onderhoud stelt hij dan weer dat hij niet bij zijn vriend verbleef, maar dat deze vriend hem naar een gedeelde woning van kennissen bracht, waar hij één nacht verbleef met ongeveer twintig andere mannen en niet langer omdat hij dit niet kon betalen (NPO, p. 19). Opnieuw schept verzoeker onduidelijkheid, deze keer over zijn verblijfssituatie, wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel trekt. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker in Kos onderdak toen hij voor een Griekse man werkte en dat er in Athene mogelijkheden waren om voor 10 euro per nacht te verblijven in een gedeelde woning (NPO, p. 8 en 19). Hij klopte weliswaar bij één organisatie aan om zich te informeren over huisvesting, namelijk een voedselorganisatie in Kos maar verklaarde verder dat hij geen organisaties gevonden zou hebben die hem hierbij konden helpen (NPO, p. 8 en 20). Zelfs indien verzoekers woonomstandigheden voor zijn vertrek uit Griekenland precair tijdelijk precair waren, dient erop gewezen te worden dat hij al na vier maanden na het verkrijgen van zijn verblijfsvergunning uit Griekenland vertrok en toont hij verder niet concreet aan dat hij als statushouder met een geldige verblijfsvergunning en AFM bij een terugkeer naar Griekenland geen onderdak zou kunnen vinden. Wat betreft het leren van de Griekse taal stelt verzoeker dat hij enkel in het opvangcentrum geprobeerd zou hebben om de taal te leren, maar dat daar geen taallessen werden aangeboden, maar er kan niet blijken dat hij daarna nog heeft geïnformeerd naar mogelijkheden om te taal te leren (NPO, p. 18-19). Uit de landeninformatie blijkt dat het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel verschillende integratieprogramma's met het oog op integratie van statushouders ontwierp die worden uitgevoerd door partners, zoals internationale organisaties (onder andere IOM) en NGO's en dat deze diensten onder meer taalcursussen aanbieden, cursussen gericht op de ontwikkeling van vaardigheden, en

cursussen ter voorbereiding op een baan in Griekenland (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 42-44). Er zijn verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15), maar uit de landeninformatie blijkt ook dat de vraag het aanbod ruimschoots overschrijdt (AIDA, *Country Report Greece. Update 2024*, p. 263-264). Evenwel kan niet blijken dat verzoeker omwille van de onverschilligheid van de Griekse overheid geen toegang zou hebben tot taalonderwijs. Bovendien doet het niet machtig zijn van de Griekse taal, niets af aan de mogelijkheid om werk te zoeken waarvoor geen (goede) kennis van de Griekse taal vereist is, zoals de landbouw- en bouwsector, de horeca en schoonmaak, en dit in afwachting van het verwerven van een (basis)kennis van het Grieks die de deuren opent naar andere jobs op de Griekse arbeidsmarkt. Zoals hoger reeds werd overwogen, maakt verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid aannemelijk die zijn mogelijkheden om werk te zoeken en te vinden in Griekenland zou ondermijnen.

Waar verzoeker verder kritiek uit op de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland en stelt dat hij in Griekenland geen toegang had tot de gezondheidszorg, dient opgemerkt te worden dat ook hieromtrent zijn verklaringen niet eenduidig zijn. Verzoeker zou in het opvangcentrum enkel een pijnstiller gekregen hebben als oplossing voor zijn medische problemen en na zijn vertrek uit het opvangcentrum zou hij niet geholpen zijn in het ziekenhuis (NPO, p. 11-12). Hij legde echter tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keer dat hij naar het ziekenhuis stapte. Zo herhaalde hij in eerste instantie tweemaal dat hij twee keer naar een ziekenhuis ging: één keer alleen en één keer met een vriend die wat Grieks kon. Daarna verklaart hij plots dat hij daarnaast ook nog een derde keer met zijn werkgever ging, die hem afzette aan het ziekenhuis maar niet mee binnenkwam. Gevraagd of hij dan drie keer naar het ziekenhuis ging verklaart verzoeker plots dat hij meer dan zeven keer naar het ziekenhuis ging alleen en drie keer ging samen met iemand, waaronder met zijn vriend en zijn werkgever (NPO, p. 14). Verzoekers verklaringen over het aantal keer dat hij het ziekenhuis bezocht heeft zijn opnieuw zodanig incoherent dat geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij er niet zou zijn geholpen op de helling komt te staan. Bijkomend kan opgemerkt worden dat verzoeker het beweerde onrecht in het ziekenhuis niet aankaartte, noch bij het ziekenhuis zelf, noch bij de politie (NPO, p. 15). Bovendien is het loutere feit dat verzoeker dient te betalen voor medische zorgen in het ziekenhuis niet voldoende om aan te tonen dat hij in Griekenland geen toegang had tot medische zorgen (NPO, p. 12-13). Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat hij in Griekenland als statushouder geen toegang gehad zou hebben tot gezondheidszorg.
Alles samen genomen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij hem actueel sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid als gevolg van actuele medische of psychologische problemen die regelmatige behandeling vereisen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift niet concreet aan dat hij in zijn individuele omstandigheden wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of psychologische bijstand in geval van terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou belanden in strijd met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Zoals reeds aangehaald kan in het kader van huisvesting en tewerkstelling worden verwacht van verzoeker, die internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland, om er de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de relatief korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het gegeven dat de verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.
De verzoeker maakt verder tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift gewag van discriminatie en racisme. Hij stelt dat hij in Griekenland het slachtoffer werd van racisme in zijn zoektocht naar een job en besluit dat Atheners per definitie racistisch zijn (NPO, p. 12 en 17). Echter kan hieruit niet blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer

verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Bovendien blijkt dat hij naar aanleiding van deze ervaringen geen pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p. 17), hoewel hoger genoemd vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits hij uiteraard de nodige stappen zet. De Raad merkt in dat verband nog op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Het loutere feit dat verzoeker in Griekenland te maken kreeg met racisme, hoe betreurenswaardig ook volstaat op zich ni om te spreken van een vernederende of mensonterende behandeling.

Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota's nog uitvoerig naar en citeert uit algemene informatie inzake de situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.
Als bijlage bij zijn aanvullende nota voegt hij een schrijven d.d. 19 november 2025 opgesteld door een tiental afgevaardigden van Griekse organisaties die bijstand verlenen aan vluchtelingen of op dat terrein werkzaam zijn, gericht aan het CGVS, waarin gesteld wordt dat de informatie in voormelde "*COI FOCUS GRECE Aide aux migrants*" van 25 juli 2025 niet (langer) correct is en dat hierdoor een verkeerd beeld gegeven wordt van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. De Raad stelt evenwel vast dat noch in de bestreden beslissing, noch in de aanvullende nota's van 11 december 2025 of 26 januari van de commissaris-generaal verwezen wordt naar dit rapport en dit heden ook niet voorligt. Hierboven werd reeds gesteld dat op basis van de beschikbare landeninformatie niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De algemene informatie bijgebracht door de verzoeker door middel van haar aanvullende nota's doet niet anders besluiten.

Ten slotte stelt de Raad vast dat de door verzoeker neergelegde documenten, die deels reeds hierboven besproken werden, geen ander licht werpen op bovenstaande analyse. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd:
"*Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen.*
• *De identiteit en herkomst van u en uw ouders staan niet ter discussie.*
• *Uw reisweg wordt niet betwist.*
• *Uw overige Griekse documenten komen hierboven reeds aan bod en staan niet ter discussie.*
• *De foto's (en video's op de USB-stick) tonen aan dat u werk en onderdak had in Griekenland.*
• *Uw medische en psychologische toestand werd hierboven reeds besproken.*
• *Uw werk en verblijf in België wordt niet betwist.*
• *De door u voorgelegde documenten (foto's en video) m.b.t. de huidige situatie in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland.*"
Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en om die reden door de Raad worden overgenomen.

Wat betreft de verwijzingen naar algemene informatie en rechtspraak die betrekking hebben op Palestijnse verzoekers uit Gaza, volstaat het erop te wijzen dat deze geen betrekking hebben op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij reeds geniet in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld, met inbegrip van zijn voorgehouden kwetsbaarheid. Het gaat om informatie van algemene aard waarin verzoeker zelf niet wordt vermeld.
Dergelijke algemene verslagen die geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker en zijn situatie als statushouder in Griekenland, is geenszins van aard aan die concrete vaststellingen en beoordeling afbreuk te doen. Hierbij wordt inzake de verwijzingen naar rechtspraak van de Raad nog aangestipt dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet concreet aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de geciteerde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken nu in zijn geval in de bestreden beslissing terecht wordt gewezen op zijn zelfredzaamheid en de afwezigheid van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er voor hem sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Hij maakt niet concreet aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen. Verzoeker toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat de grondrechten van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt aldus niet weerlegd.
Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van die rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Nu het voorliggende beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat verzoeker zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland, moet bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.
De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	K. POLLET